

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Tešinsko vprašanje.

Nemci so se temeljito zaračunali, ko so pri sklepanju koalicije mislili, da so že za zmiraj se odkrižali vseh slovanskih zahtev s tem, da so vzeli v koalicijski program varstvo politične in narodne posesti sedanjih strank. Liberalci so menda mislili, da bode to že obveljalo, ker je to obljubil grof Hohenwart v svojem državnem govoru. Gospodje pa niso pomislili, da grof Hohenwart nikakor še nima pravice govoriti v imenu vsega slovenskega naroda, tem manj pa v imenu vseh narodov avstrijskih. S tem, da stopi nekaj političnih vodij skupaj in se nekaj dogovori, se še nikakor ne ustavi razvoj raznih narodov in ne ustavi njih težnje.

Če tudi je grof Hohenwart sam slovesno proglasil varstvo narodne posesti, vendar niti Slovenci v Hohenwartovem klubu niso mogli popustiti svoje zahteve po osnovi dvojezične gimnazije, oziroma paralelk v Celju. Sila dejanj je močnejša, nego volja političnih voditeljev. Ravno tako pa tudi druga narodna vprašanja niso zginila zaradi koalicije, temveč se še vedno nova porajajo. Slovenci še nismo popustili svojih zahtev po slovenskih ljudskih šolah v Trstu in Gorici, četudi Italijani z isto pravico vidijo v teh zahtevah oškodovanje svoje jezikovne posesti kakor nemški Celjani v osnovi dvojezične gimnazije v Celju. Za temi tako gotovo, kakor pride za soboto nedelja, pride slovenska zahteva po slovenskih paralelkah v Gorici in Trstu. Pa tudi svojih zahtev na Koroškem Slovenci ne popustimo, temveč po uresničenju naših želja glede ljudskih šol prišli bomo s svojimi zahtevami zastran srednjih šol na Koroškem. V Belgiji so se 65 let Flamanci poganjali, da so se v njih jeziku začeli izdajati zakoni, ravno s tako vztrajnostjo se bomo Slovenci poganjali za uresničenje narodne enakopravnosti. Naj nas tudi jedenkrat nazaj porinejo, zmirom pa to ne pojde.

Pa ne le na Slovenskem, tudi drugod silijo narodna vprašanja na dnevni red. Šlezija je kakor naša Koroška veljala za nemško posest, za šleške

Slovane se pod Taaffajem ni ničesar storilo. Čehi se že nekaj let precej gibljejo, v Opavi osnovali so zasebno gimnazijo in že večkrat zahtevali, da jo vlada vzame v svojo oskrb. Malo je že manjkalo, da nedavno niso vsaj deloma dosegli svoje želje. Misli se je že na to, da se nastavi na tej šoli nekaj državnih profesorjev.

Popolnoma mirni so pa bili šleški Poljaki. Sami se niso še dosti zavedali, poljski klub je pa iz političnih ozirov želje in potrebe šleških Slovanov popolnoma preziral. Vzlic temu se pa Poljaki začnajo gibati pod koalicijsko vlado, tako da so Nemci že v največjem strahu pred njimi za svojo politično posest. Vedoč, da bi od sedanje vlade le težko kaj dosegli, jeli so nabirati za osnovo gimnazije v Tešinu. Darovi tako hitro prihajajo, da je upati, da bode v kratkem se otvoril ta zavod. Nemški značaj Tešina je pa ravno tak, kakor je nemški značaj Celja, jeden sam slovanski zavod že utegne odtrgati polovico tega talminemštva.

Zaradi tega pa šleški Nemci premišljajo, kako bi odstranili to nevarnost. Stvar je pa težavna, skoro težja, nego celjska. Ker se osnuje le zasebni zavod, ne morejo tako na vlado pritiskati. Zato je pa treba poseči po družih sredstvih. Kako so v taci vprašanji Nemci iznajdljivi, povedali bi lahko štajerski Slovenci. Tešinski Nemci so se poslužili podobnega sredstva, kakor so se ga štajerski konservativci, da bi preprečili dvojezično gimnazijo v Celju. V Gradcu je Karlon predlagal, da naj se na spodnjem štajerskem gimnaziji tako uredi, da bodo abiturientje večji obeh deželnih jezikov, da bi s tem preprečil osnovo celjske dvojezične gimnazije. V Tešinu se je pa sešel mestni zbor in sklenil kar jednoglasno, da se naj na ljudskih in srednjih šolah vpelje poljščina kot obvezni predmet. Dosedaj namreč ni bila, kar pač dovelj osvetljuje šleške razmere. Navidezno so celo nekateri nemški listi še izrekli svojo nevoljo nad tem sklepom, drugi so v njem našli skrajno spravljivost Nemcev, v resnici so pa tešinski mestni očetje le mislili s tem

uplivati na Poljake, da popuste osnovo gimnazije. Računali niso slabo. Šleški Poljaki nimajo dovolj denarja, da bi mogli sami osnovati kak zavod, na gališke so se pa zanašali, da ne bodo več donašali, ko bodo videli spravljivost Nemcev. To njih upanje je bilo tembolj utemeljeno, ker so Poljaki v koaliciji in zatorej so sami varuhi obstoječe narodne posesti.

Kakor se pa kaže, so se tukaj jedenkrat Nemci zaračunali. Poljaki ne mislijo svoje namere popustiti. Poljski listi skoro brez izjeme zagovarjajo osnovo poljske gimnazije v Tešinu. Poljski listi pišejo, da zaradi tega še poljska gimnazija ne postane odveč. Tešinski mestni zbor je s svojim sklepom jedino potrdil, da je Nemcem pouk v drugem deželnem jeziku potreben. Poleg tega so priznali Nemci pravico poljščine v Šleziji. Tej pravici more se zagotoviti jedino z osnovo poljske gimnazije, ta osnova postane še potrebnejša, ko se vpelje obveznost poljščine v ljudskih in meščanskih šolah. Narodno posest se pa ne sme tako tolmačiti, da bi se posamične narodnosti ovirale v svobodi razvoja.

„Nova Reforma“ naglašja, da se šleška mladina more le v šolah s poljskim učnim jezikom duševno razviti, v znanostih izobraziti in varovati germanizacije. Le poljski, z domoljubnim duhom prešinjeni učitelji morejo šolski mladini vcepiti ljubezen do domovine. Ne dajmo se zapeljati s sirenskimi glasi dra. Demela in tešinskega mestnega zbora in delajmo za osnovo poljske gimnazije.

Mi sicer posebno ne simpatizujemo s Poljaki zaradi njih separatistične politike, a tu pa jim presrečno želimo najboljšega uspeha. Če bodo prišli Poljaki za podporo in pa za podržavljenje svojega zavoda pred državnim zbor, smejo se zanašati na slovansko pomoč. Slovenski glasovi so jim zagotovljeni. Dvakrat nas veseli, da so se Poljaki zavzeli za svoje brate zunaj Galicije in tako se postavili na občno narodno stališče in se več ne drže deželnih mej, ker strogi deželni avtonomizem ne ugaja avstrijskim Slovanom.

Ravno tisti povodi, ki govore za osnovo polj-

## Listek.

### Žaba potovalka.

(Prevod z ruskega.)

Živela je na svetu žabica - kvakica. Sedela je v mlaki, lovila komarje in muhe, spomladi glasno kvakala s svojimi tovarišicami vred. In vse življenje preživela bi bila srečno — končno, za slučaj, da bi je ne požrla štoklija. No pripetil se je nek dogodek.

Nekoč sedela je na vejici, molečej iz vode, in se naslajala s toplim drobnim dežjem.

„Ah, kako prekrasno mokro vreme je danes!“ mislila si je. — „Kaka naslada — živeti na svetu!“

Dežek je rosil po njenem pestrem, lakiranem hrbtu; kaplje njegove so jej zatekale pod trebušek in za lapke, to je bilo nepopisno prijetno, prijetno tako, da je skoro zakvakala; no k sreči se je spomnila, da je bilo že jesen in da jeseni žabe ne kvakajo — zato je spomlad — in da, zakvakavši, utegnili bi oskruniti svoje žabje dostojanstvo. Zato je molčala in nadaljevala nježiti se.

Nakrat pa se začuje tanek, piskajoč glas v zraku po presledkih. Tako so ustvarjene race: kadar lete, tu njihova krila režejo zrak in res pojejo, ali bolje rečeno, zvižgajo; fju-fju-fju glasi se po zraku, kadar leti visoko nad nami čeda takih rac, njih samih pa celo ne vidimo — tako visoko lete. No

tu so se race, opisavši velikansk polukrog, spustile in sedle za trenotek prav v to mlako, kjer je živela žaba.

„Kra, kra!“ reče jedna. — „Leteti je še daleč, treba jesti.“

In žaba se je skrila takoj. Dasi je znala, da je race ne bodo začele jesti, ker je prevelika in tolsta kvakica, no vse jedno, za vsak slučaj, potopila se je pod skorjo. Vendar pomislila je in se odločila pomoliti iz vode svojo čokato glavo: zanimala se je zelo za to, kam race lete.

„Kra, kra!“ reče druga rasa — „že postaja hladno! hitro na jug! hitro na jug!“

In vse race so začele glasno krakati v znak odobrenja.

„Gospoda race!“ osmelila se je reči žaba, — „kaj pa je jug, kamer ve letite? Prosim, oprostite, da vas motim.“

In race so obkolile žabo. Začetkom vzbujala se jim je želja pojesti jo, no vsaka izmed njih je pomislila, da je žaba malo prevelika in da ne proleze skozi grlo. Tu pa so začele vse kričati in biti s krili:

„Na jugu je dobro! Sedaj je tam toplo! Tam so take slavne, tople mlake! Kaki so tam črvi! Na jugu je dobro!“

Tako so kričale, da so skoro oglušile žabo. Jedva-jedva jih je pregovorila, da so umolknile, a

poprosila je jedno izmed njih, katera se jej je zdela bolj tolsta in umna od vseh, naj bi jej pojasnila, kaj je to jug. In ko jej je ta razpovedala o jugu, tu se je žaba kar zamaknila, no končno je vprašala navzlic temu, ker je bila previdna:

„In je tam mnogo muh in komarjev?“

„O, celi oblaki!“ odgovorila je rasa.

„Kva!“ reče žaba, a tu se ozre, ni li tukaj tovarišice, katere bi jo mogle slišati in obsoditi radi kvakanja jeseni. Nikakor se ni mogla vzdržati, da bi ne kvaknila vsaj jedenkrat.

„Vzemite me seboj!“

„To se mi zdi čudno!“ vzkliknila je rasa. —

„Kako naj te vzamemo? Ti nimaš perutnic.“

„Kdaj pa odletite?“ vprašala je žaba.

„Kmalu, kmalu!“ zakričale so vse race. —

„Kra, kra! kra! kra! Tu je hladno! Na jug! na jug!“

„Dovolite mi pomišljati le pet minut“, rekla je žaba, — „tako se vrnem; gotovo izmislim kaj dobrega.“

In padla je z vejice, na katero je iznova zlezla, v vodo, pogreznila se v blato in se vanj zarila popolnoma, da bi je drugi predmeti ne motili v razmišljanji. Prošlo je pet minut, race so bile že povsem namenjene odleteti, kar se prikaže iz vode okolu vejice, na katerej je sedela žaba, njen gobček, a izraz tega gobčka bil je prav sijajen, kakeršnega je zmožna le žaba.

(Konec prih.)

ske gimnazije v Tešinu, veljajo do zadnje pičice za osnovo slovenske gimnazije v Celju. Jedinoma razlika je, da Slovenci, ki nimamo lastnega plemstva in ne velic kapitalistov, in poleg tega mnogo žrtvujemo za zasebne slovenske ljudske šole ob mejah, ne moremo niti misliti na osnovo zasebne gimnazije. Zato se pa moramo poganjati za državni zavod in se nadejamo, da nas bodo podpirali tudi Poljaki.

Gotovo bi šleški Nemci raje videli, da se osnuje poljska gimnazija v kaki vasi, nego v Tešinu, ki je vzlic svojemu nemškemu značaju vendar nekako središče duševnega življenja šleških Poljakov; a Poljakom vzlic zvezi z Nemci v državnem zboru ne pride niti na misel, da bi gimnazijo kje drugje snovali. V Galiciji je dovolj poljskih šol, a zaradi tega vendar šleški Poljaki ne odstopijo od svoje želje po poljski gimnaziji, češ, saj otroke lahko pošljamo v Galicijo. Ravno tako pa tudi Slovenci ne moremo se zadovoljiti z osnovo slovenske gimnazije v Žalcu ali pa celo odstopiti od svoje zahteve, ker imamo slovenske oziroma dvojezične take šole v Ljubljani, Novem mestu in Mariboru. Poljaki naj vse to dobro preudarijo in ob enem pomislijo na svoje zatirane brate v Šleziji in gotovo ne bodo Nemcem na ljubo nam odrekli pomoči.

Mi želimo, da se celjsko in tešinsko vprašanje takoj reši. Prepričani smo pa, da z osnovo poljske gimnazije v Tešinu še ne bode konec narodnih zahtev v Šleziji, temveč za tem prišlo bode drugo in Poljaki sami, ki so tudi dosedaj bili prijatelji načela varstva narodne posesti v tem zmislu, kakor je razlagajo nemški nacionalci, bodo sami pomagali, da se to načelo izpodbi. Baš zaradi tega je tešinsko vprašanje, če tudi se o njem še danes dosti ne piše, velike važnosti za avstrijsko politiko sploh. V tem vprašanju tiči ravno taka nevarnost za koalicijsko, kakor v celjskem ali pa še večja, to vprašanje bode naredilo konec prijateljstvu mej Nemci in Poljaki in že zaradi tega želimo, da Poljaki pogumno dalje gredo po potu, ki so ga nastopili, ker s tem podero Slovanom skrajno škodljiv in sovražen sistem.

## Slovenci.

(Iz dunajskega tednika „Die Zeit“.)

(Dalje.)

Dolgo časa so Slovenci zaman zahtevali, naj se njih jezik rabi v uradih, dasi je to zahtevo podpiral ne samo državni osnovni zakon, ampak tudi občni sodni red (§ 13) in kazenskopravni red (163 in 198) in dasi so z mnogimi vzgledi iz praktičnega življenja zamogli dokazati, da je dobra uprava in justica le mogoča, če je uradnik zmožen narodovega jezika in v tem jeziku tudi izreka svoje razsodbe. Toda vsem zakonitim določbam in razlogom preudarnosti so se pred vsem upirale centralistično-germanizatorske tendence, katere glede Slovencev še zdaj niso prišle iz veljave, dasi bi se bili njih zagovorniki vsaj že lahko prepričali, da ni kar nič upanja, da se uresniči. Velik del birokracije, odvetnikov in notarjev v slovenskih pokrajinah se upira ravnopravnosti deloma iz narodnega nasprotstva, deloma iz strahu za ljubi kruhek (dasi birokracija zoper urivanje njej neljubih uradnikov rada kliče na pomoč svoje večje ali manjše znanje slovenskega jezika) deloma iz ozirov na komoditeto, predstaviti si je samo težave, s katerimi bi se bilo boriti, dokler bi bili vsi „uradni šimeln“ poslovenjeni.

V pravosodju so se razmere od l. 1882 vsled Pražakove jezikovne naredbe deloma na bolje obrnile; v njih obrambo se je dandanes moči sklicevati na tako kompetentnega sodnika, kakeršen je umirovljeni višjesodni predsednik graški vitez Waser, ki je, v nasprotju s svojo lastno prakso, zapisal, kar je umirovljen, to le (Gerichtshalle, 1894, št. 27): Pri kazenskem postopanju prizadete osebe imajo pravico, občeovati s preiskujočim in razsojajočim sodnikom v ustnem in pismenem občeovanju v materinem jeziku in zahtevati, da se njim namenjene kazenske naredbe in ukazi pišejo v istem jeziku. Ta pravica se Slovincem zunaj Kranjske in deloma tudi na Kranjskem še vedno krati. Na Primorskem in na Koroškem se na te naredbe skoro nihče ne ozira, na Štajerskem pa namigavajo zlasti uradni predstojniki, ki bi si radi naprej pomagali, svojim podrejenecem, naj le nemški uradujejo, ako stranka sama ne zahteva, da se zapisnik spiše slovenski, češ, da pri višjem deželnem sodišču v Gradcu ne vidijo radi, če pride preveč slovenskih aktov

tja. To je tudi umevno, zakaj še dandanes so med 16 svetniki le štirje takih, ki znajo slovenski, dasi je polovica vseh prihajajočih aktov povsem ali vsaj deloma slovenska. Lahko si je misliti, kako vsled tega zakasne rešitve! Slovenskim strankam škoduje tudi to, da § 27. statuta za najvišje sodišče zanje ne eksistira. Vsled tega se ne samo pri najvišjem sodišču, nego tudi pri višjih deželnih sodiščih v Gradcu in v Trstu razsodbe izrekajo samo v nemškem, odnosno v italijanskem jeziku in se n. pr. nalagajo strankam prisege, ki vsled slabih prevodov na slovenski jezik dobe drug pomen, tako da stranka ne more priseči. Vsled tega izgubi lahko Slovenec le radi jezikovnih težkot kako pravdo. Zakaj bi za Slovence ne bilo to mogoče, kar je navadno za Italijane, Čehe, Poljake in za Hrvate v Dalmaciji?

Neverojetne so razmere pri sodiščih na Primorskem in na Koroškem. Najbolje jih karakterizuje ogorčenost, ki je nastala, kakor se je nedavno tega poročalo iz Trsta, ko je sodni kolegij nekemu samo slovenskega jezika zmožnemu obtožencu pri neki obravnavi sodbo z razlogi vred naznanil v njegovem materinem jeziku. Pri porotnikih pa je bilo to, dokler ni pred kratkim izšel neki ukaz pravosodnega ministra, nemogoče celo na Goriškem, kjer je še jedenkrat toliko Slovencev kakor Lahov, ker so bili samo slovenščine zmožni možje principijelno izključeni od službe porotnikov, samo laščine zmožni pa ne. V Celovcu ni do današnjega dne najti niti jednega zapisnika o dognani obravnavi, niti jedne sodbe, pisane v jeziku dobre tretjine vsega prebivalstva (254.632 Nemcev, 101.030 Slovencev). V okrajih, kjer je dovolj slovenskega jezika zmožnih sodnikov, ali kjer jih je lahko vzgajiti, mora celo še tolmač igrati veliko ulogo; prej je bil tolmač katerikoli pisar, sedaj pa fungirajo kot taki večinoma vendar že pravni praktikanti. Te razmere pripadajo koncem 19. veka še vedno k posesti in Lah jih zagovarjajo v imeni „avite culture“. Zakaj ne zavzame koj stališče tistega ogerškega sodnika, ki se je bahal: Koliko sem jih dal obesiti brez tolmača! (Dalje prih.)

## Državni zbor.

Na Dunaju, 23. marca.

Finančni minister Plener je izdal geslo: Davčna reforma je nujnejša kakor proračun. To je tako, kakor da bi svoji ženi namesto nove obleke naročil kak modni list. A naš državni zbor je do vzeten za ministerske paradokse in ker svoje volje že davno nima, se bavi pridno z davčno preosnovo.

Začetkom današnje seje je posl. dr. Bareuther interpeliral naučnega ministra, kako to, da je profesorjem na vsučiliščih v Inomestu prepovedal, sodelovati pri proslavljanju kneza Bismarcka, češ, da je s tem žalil narodnostna čutila in vrgel sum na patrijotično mišljenje dotičnih profesorjev.

Nadaljevala se je potem specijalna debata o davčni reformi in sicer o določbah glede komisij za odmerjenje dobitkovine.

Govorili so poslanci dr. Scheicher, Demel, Kaiser, Skalitz, Roll, dr. Kronawetter in Dipauli, potem so se vzpreli dotični paragrafi z nekaterimi neznatnimi premembami.

Tudi o paragrafi, nanašajočih se na določanje dobitkovinskih kontingentov in repartiranje dobitkovine na posamezne davkoplačevalce, se je unela daljša razprava, pri kateri so govorili poslanci Lienbacher, Czeck, dr. Kramar, Gross, Auspitz, Kaizl in Dipauli.

Končno so se vzprejeli še nekateri paragrafi, potem pa so se čitale interpelacije.

Opozicija se za torek ali za sredo pripravlja na nekaj posebnega, ker vabi vse opozicijske poslance, naj pridejo polnoštevilno, ker bo pri dotični akciji važen vsak glas.

V Ljubljani, 26. marca.

**Volilna reforma.** V pododseku za volilno reformo so vedno večja nasprotja. Konservativci zahtevajo, da snovi kuriji dovoli samo 40 poslancev in naj jih mali davkoplačevalci volijo 25, delavci pa samo 15. Levičarji pa tudi niso naravnost proti temu predlogu, ker jim ni dosti za razširjenje volilne pravice, a za to zahtevajo, da naj se petakarji vzamejo v kurijo malih davkoplačevalcev. Temu pa ugovarjajo konservativci. Zaradi tega pa ni nobene upanja, da bi se v pododseku do Velike noči

doseglo kako sporazumljenje. Ministri so zaradi tega že imeli posvetovanje, kako bi pospešili volilno reformo, a njih sklepi so še strogo tajni.

**Mladočehi** hočejo baje nekoliko premeniti svojo politiko, oziroma izkoristiti hočejo kake premembe v Avstriji. Koalicijske vlade ne mislijo pač nikdar podpirati, a kadar pride do kakšnih prememb, se pa mislijo pridružiti oni stranki, ki boče najprijaznejša enakopravnosti Čehov. Tako pišejo „Narodni Listy“ in ta izjava ni brez pomena sedaj, ko se koaliciji morda že bliža konec. Poljski listi namreč imajo poročila z Dunaja, da ni nobenega upanja, da bi se v pododseku sporazumeli za predlog o osnovi nove volilne kurije z dvema razredoma. Koalicijska ima precejšnjo oporo v tem, da ni lahko postaviti vlade iz drugih strank, dokler zastopniki češkega naroda nekoliko ne popuste od svojega državnopravnega stališča. Če so pa Čehi pripravljeni z drugimi strankami za skupno delovanje, potem je pa vsekako večina brez vseh treh koaliranih strank mogoča. Sedaj je le na strankah ležeče, katera se hoče na podlagi narodne enakopravnosti sporazumeti s Čehi. To je pa tudi sedaj lažje, ko že moravski in češki Nemci vedno bolj spoznavajo potrebo in važnost češčine.

**Bismarckova osemdesetletnica.** V soboto je nemški parlament imel posvetovanja o tem, bi li Bismarcku častital. Predsednik sam je stavil dotični predlog in naglašal, da je Bismarck poslednji veliki mož, ki je pripomogel k zjedinenju Nemčije. Grof Hompesch se je izrekel proti častitanju, ker bi se glasovanje katolikov za častitanje smatralo za odobravanje Bismarckove politike. Vodja svobodomiselnih stranke se je izjavil proti častitanju, ker nekateri izkoriščajo to častitanje v politične namene. Socijalist Singer je izjavil, da njegova stranka ne more častitati Bismarcku, ker je delal le za premožnejše stanovne in socijaliste preganjal z izjemnimi zakoni. Pri glasovanju je bilo častitanje odklonjeno s 163 proti 146 glasom. To je vzbudilo velik hrup. Predsednik in prvi podpredsednik sta se odpovedala. Cesar sam je bil zaradi tega jako nevoljen in je to svojo nevoljo proti parlamentu izrekel v nekem telegramu knezu Bismarcku. Kakšne posledice bode imelo to glasovanje, se še ne ve. Pričakuje se pa, da bode odslej se manj oziralo na katoliški centum in je zlasti sedaj manj upanja, da se dovoli jezuvitom povrat v Nemčijo.

**Kdo bode novi predsednik nemškega državnega zbora?** To vprašanje se sedaj razpravlja po listih. Konservativci, narodni liberalci in protisemitje se baje ne udeležijo volitve predsedstva, ker izmed njih baje nobeden ne hrepeni po časti, biti predsednik zbora, ki ne mara častiti Bismarcka. Katoliški centum je baje sklenil zopet voliti pl. Levetzowa, ko bi pa ne vzprejel, bodo pa volili za predsednika barona Heeremana ali pa pl. Buola, za prvega predsednika pa svobodomiselnega poslanca Schmitta. Drugi predsednik bode pa kak Poljak ali član katoliškega centruma.

## Dopisi.

**Iz Polja, 21. marca.** (Kmetijsko predavanje.) Dne 17. t. m. prišel je na povabilo gospoda župana vodja g. Gustav Pirce. Po popoldanski službi božji napolnila se je precej prostorna šolska soba z ukaželjnimi poslušalci, katerih število se je cenilo do 200. Še celo iz sosednje dobrunjske občine so prišli nekateri zavednejši gospodarji. Gosp. vodja je govoril dlje ko dve uri, ter priporočil mnogo prekoristnega. Zlasti je grajal našo živinorejo, katera je nekaj let sem sicer mnogo boljša, vendar še vedno ne taka, kakor bi morala biti. Grajal je tudi sivo monfalkonsko pleme, katero je vpeljala zadnja leta graščina Fužine, ter priporočal za naše kraje jedino pravo cikasto pleme. Upati je, da se v tem oziru sedaj kaj stori, ter da si omislijo premožnejši posestniki dobrega plemenskega bika cikaste pasme. Želeti je, da bi naša slavna kmetijska družba tu nekoliko pomagala posebno še ker imamo glede na število krav v naši občini najmanj tri bika premalo. Dalje je g. vodja priporočal sadjerejo in sicer umno sadjerejo. Posebno je priporočal saditi samo dobre vrste jabolk, kakor je angleška zlata parmena, opustiti ono kupovanje sadnih drevesc na trgu, kjer ni dobiti drugega nego malovredno jabolčno vrsto paradižnik, kateri nima nikake vrednosti. K koncu je priporočal ustanovitev kmetijske podružnice pri nas, katera bi bila tu pač na svojem mestu. Jako hvaležni smo gospodu za koristne nauke. Želimo, da bi ga prav kmalu zopet videli pri nas. — K.

# Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. marca.

— (Osobne vesti.) Namesto umirovljenega dr. Eisla je imenovan hišnim zdravnikom v kaznilnici na ljubljanskem gradu mestni fizik dr. Kopriva. Cesar je doktorandu prava gosp. Ivanu Žolgarju, konceptnemu praktikantu pri namestništvu v Gradcu, dovolil promocijo sub auspiciis imperatoris. — Sodni avskultant g. Oskar Orosel promoviran je bil te dni na graškem vseučilišču doktorjem prava. — Dne 18. t. m. je bil v Gradcu promoviran g. Julij Friedrich iz Mirazona pri Petrovčah doktorjem medicine. — G. dr. Ivan Eržen imenovan je asistentnim zdravnikom v rezervi tirolskega lovskega polka. — Policijski koncipist g. Karol Šturm v Trstu je imenovan okr. nadzornikom c. k. policijske straže v Trstu.

— (Ljubljanski občinski svet) ima v sredo, 27. marca ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: I. Oznanila predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo o letošnjih dopolnitvenih volitvah za občinski svet. III. Stavbinskega odseka poročilo. a. o Ant. Dečmana prošnji za gradnjo in otvoritev dveh cest na njegovem parcelovanem posestvu na Poljanah; b. o oddaji mizarškega in ključničarskega dela pri šolskem poslopju na barji; c. o zgradbi navpične ceste k domobranski vojašnici; č. o ponudbi Josipa Prosenca glede odkupa nekdanj Jalenove hiše na voglu Resljeve ceste in Poljskih ulic; d. o nakupu zemljišč za gradnjo ceste z Ilovice k šoli na barji; e. o gradnji cest in kanalov v Erjavčevih, Nunskih in Levstikovih ulicah; f. o prodaji stavišča parc. št. 203/1 in 144/1 katastr. občine kapucinsko predmestje ob Tržaški cesti; g. o napravi hodnika na sv. Petra cesti od usnjarskih ulic do mitnice; h. o oddaji dimnikarskega dela pri mestnih hišah. IV. Šolskega odseka poročilo. a. o računih mestnih ljudsko-šolskih vodstev glede porabe dotacij v šolskem letu 1893/4; b. o realčnega ravnateljstva računu o porabi dotacije za 1894. leto; c. o realčnega ravnateljstva računu o porabi dotacije za modelirsko šolo 1894. leta; č. o računu vodstva I. mestne deške ljudske šole o porabi dotacije 50 gld. za razstavo učil 1894. leta; d. o računu vodstva I. mestne deške ljudske šole o porabi dotacije 60 gld. za vzdrževanje šolskega vrta 1894. leta. V. Šolskega odseka predlog glede volitve predsednika in 6 članov kuratorija za višjo dekliško šolo. VI. Finančnega odseka poročilo: a. o skontrovanju mestne blagajnice in ž. njo združenih fondov dne 10. decembra 1894.; b. o vrnitvi nekaterih službinskih kavcijonov; c. o prošnji vodstva botaničnega vrta za podporo; č. o Glasbene Matice prošnji za dobitke.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Opozarjamo na današnjo benefično predstavo kapelnika dram. društva g. prot. Frana Gerbiča. Mnogoletno zaslužno delovanje ustanovitelja slovenske opere mu daje pač pravico pričakovati, da mu slovensko občinstvo to tudi dejanski prizna z obilnim obiskom. Tega se nadejamo tem bolj, ker je to zadnja predstava izvirne opere „Urh. grof Celjski“ v tej sezoni. — V petek dne 28. t. m. bode zadnja benefična predstava in to na korist dične naše primadone gđcn. Berte Leščinske. Pela se bo opera „Trubadur“.

— (Slovensko gledališče.) Kolikor večkrat kdo sliši Parmovo opero „Urh. grof Celjski“, toliko bolj mu prija, ker vselej zasledi kako novo lepoto ali finost. To je tudi uzrok velikemu uspehu, kateri je imela tretja predstava v soboto Vršila se je na korist izbornemu kapelniku g. Beniškemu, kateremu je občinstvo v znak priznanja in hvaležnosti priredilo burne ovacije, dočim so mu člani orkestra poklonili krasen venec. Predstava je bila v vsakem oziru dovršena in so se odlikovali tako solisti kakor zbor, sosebno pa gosp. Leščinska in g. Nolli.

— (Najvišja darila.) Cesar je poklonil iz svoje zasobne blagajnice gasilnima društvoma v Ilirski Bistrici in v Mojstrani vsakemu po 100 goldinarjev.

— („Jour-fixe“) bo jutri v hotelu „Pri slonu“.

— (Pevski večer.) ki ga je priredilo del. pevsko društvo „Slavec“ v nedeljo v gostilniških prostorih „hotela Lloyd“, je bil dobro obiskan. Pevski zbor je pel pod vodstvom g. Stegnarja več resnih in šaljevskih skladb na občno zadovoljnost.

— (Povodenj na ljubljanskem barji.) Kakor je vsel južnega vremena zadnjih dni in včerajšnjega deža bilo pričakovati, narasla je Ljubljanka tako, da stoji danes že dva metra čez normalom ter je poplavlila velik del ljubljanskega barja. Že sinoči je dobila deželna vlada brzojavno poročilo iz Logatca, da je voda pri Planini za 2 m narasla in že danes zjutraj bile so na ljubljanskem barji vasi Lipe, Havptmanca in Črnava pod vodo. Posebno v Lipah in Havptmanci stoji voda že jako visoko, tako da se je morala živina spraviti večjim delom na pode ter so tudi ljudje večinoma v podstrešjih, ker je v stanovanjih in hlevih že polno vode. Iz Lip prosilo je danes prebivalstvo, naj bi mestni magistrat poslal tje vsaj jeden čoln, ki bode posredoval komunikacijo mej posameznimi hišami in hlevi. Danes dopoldne peljala sta se mestna inženjerja v čolnih v preplavljene kraje, da se osebno prepričata o položaju ter da se eventuelno potrebno ukrene. Ker je tudi danes izdatno deževalo in snežilo, bati se je, da bode voda še narasčala. — Zaduja velika povodenj na ljubljanskem barji bila je — kakor znano — 19. marca 1886. leta.

— (Policijske vesti.) V gostilni Ivana Svetlina v Mali Račni sprli so se bili fantje v nedeljo zvečer. Pri tej priliki zabodel je Anton Pugel iz Čušperka svojega nasprotnika Franca Finka z nožem v trebuh ter ga težko poškodoval, tako da je dvomljivo, je-li ostane pri življenji. Pugel pripeljal se je včeraj v Ljubljano, češ, da se je sam hotel naznaniti sodišču. — Tukajšnji mizarški pomočnik Andrej Hafner nadlegoval je sinoči v Florijanskih ulicah 21 let staro Heleno Podpečnik, a ko ga je ta sunila v stran, zabodel jo je z nožem dvakrat v desno roko ter jo glasom zdravniškega spričevala težko poškodoval. Hafnerja je mestna policija že sinoči aretovala.

— (Mladi tatovi.) Vsled večkratnih pritožeb, da po hišah beračijo dečki v starosti od 10—16 let, ki so jako predrzni in vsiljivi ter celo ljudi zmerjajo, ako se jim ničesar ne da, je mestna policija opazovala in zasledovala te malopridneže ter prišla na sled organizirani družbi mladih tatov, beračev in postopačev. Na čelu tej družbi bil je 14 let stari Leopold Jereb, stanujoč na Glincah, cela družba je štela 23 članov. Jereb, ki je sedaj v preiskovalnem zaporu deželnega sodišča, pričel je svojo „karijero“ s tem, da je beračil po hišah ter pripovedoval ljudem, da nima očeta, da ima mati „giht“ v nogah in da leži v bolnici, kar pa seveda ni bilo res. Pogosto kazal je tudi listek, kateri je sam spisal ter podpisal na njem svojo mater in župnika Rozmana. Priberačeni denar zapil je v raznih gostilnah v družbi svojih pajdašev, katere je priučil svojemu „poklicu“ in kateri so ga spremljevali pri beračenju in tatvinah. Beračili so navadno v mraku, da so laglje kradli, ako jim je prišlo kaj pod roko; kjer pa se ni dalo nič odnesti, strgali so mladi malopridneži vsaj vizitnico z vrat. Tako so ukradli ti mladi tatovi, kolikor je do sedaj znano pri odvetniku dr. Tavčarju galoše in dve knjigi, pri Buzzoliniju (kier so vedli za ključ od magacina) raznih klobas in piva v steklenicah, neki ženi potegnili so v cerkvi pri sv. Kristofu denarnico z devetimi goldinarji iz žepa, kradli so nadalje v prodajalnicah pri Kirbischu, Tillu in Gerberju, pri Ločnikarju na Glincah, pri drž. poslancu Kušarju, pri Gustavu Fischerju, na Miklavževem sejmu, v raznih branjarjah, s kratka, ukradli so, kar se je dalo odnesti: mlade psičke, kokoši, golobe in celo ocvirke pri mesarjih. A ne samo kradli, tudi goljufali so ti malopridneži. Tako je šel član te tatinske družbe, bivši vajenec pri trgovcu Ječmineku na sv. Petra cesti k slaščičarici g. Šumi, ki zalaga omenjenega trgovca s sladčicami, ter na ime bivšega svojega gospodarja vzel za 6 goldinarjev bonbonov in za 3 goldinarje čokolade. Isto tako poskusili so dobiti pri Staculu salam in vina ter pri Cantoniju slivovke, vender se jim to ni posrečilo, ker omenjena trgovca brez knjižice nista hotela ničesar dati. Pri branjevki Mariji Suhadolnik v veži Matjanove hiše plačali so klobase s krajarji, prevlečenimi s srebrnim papirjem, češ, da so desetice. Skrajni čas je torej bil, da se je ti nevarni družbi mladih tatov prišlo na sled. Devet teh mladih uzmovičev bilo je zaradi poškodbe tuje lastnine in tatvine že večkrat policijsko kaznovanih. Kakor slišimo, ovadila se je tatinska družba državnemu pravdnistvu; proti onim, ki še niso dovršili 14. leta, pa se bode policijsko-kazensko postopalo.

— (Rimsk grob.) Kakor smo že v zadnji številki javili, odkril in preiskal se je v soboto popoldne na južnem kolodvoru rimsk grob, v katerem pa se ni našel niti cel okostnjak, niti kakih priložkov. Jeden jedini novc, ki je bil v sarkofagu, priča, da je grob iz tretjega stoletja po Kristusu. Vse kaže, da je bil ta grob kakor mnogo drugih, oplenjen za časa Teodorika čegar vojaki so — kakor znano — pobirali iz grobov zlate in srebrne priložke.

— (Samomor.) V drvarnici hiše št. 15 na Rimski cesti v Ljubljani našli so danes zjutraj obešenega mesarskega hlapca Leonharda Končarja iz Trebeljevega na Dolenjskem. Mrtvo truplo preneslo se je v mrtvašnico pri sv. Kristofu. Končar, čegar duševno stanje sploh ni bilo povsem normalno, dobil je včeraj od svoje gospodinje jedno krono, katero je zapil „pri Lahu“. Laško vino pa ga je menda tako eksaltiralo, da si je nesrečnež končal življenje.

— (Črešnjev cvet) nam je iz Kostanjevice poslala čitate jica našega lista kot dokaz, da se je tam že začela spomlad.

— (Iz tira skočil) je v soboto popoldne mej Velikimi Laščami in Ortenekom pri tovarnem vlaku dolenske železnice jeden vagon. Vlak je tiral vagon nekaj časa naprej, potem pa se je ustavil in se je vagon dvignil zopet na tir. Vlak je imel vsled tega blizu pol ure zamude.

— (Nesreča.) Na Vrhu pri Višnjigori se je usul plaz snega in ubil neko udovo. V Jzerkih je sneg zasul troje goved in dve kozi; živali so poginile.

— (Zdravstveno stanje.) V vaseh Koprivnik in Gorjuše je škardatna davica skoro popolnoma ponehala. Bolnika sta samo še dva. Izmej 19 zbolelih otrok jih je 11 umrlo.

— (Zoper proslavljanje Bismarcka.) Občinski odbor sevnjski je sklenil soglasno protestirati zoper slavljenje osemdesetletnice Bismarckove. Dotični protest se je odposlal odboru te slavnosti, v njem se zlasti povdarja, da Štajerska ni nemška, ker biva v njej 33% Slovencev in da Slovenci ne morejo nikdar privoliti, da bi se v njih imeni proslavljali sovražnik Avstrije in Slovanov. — Iz Velenja se nam piše: Včeraj so naši občinski očetje sedeli vkup Vrli I. Cahovnik-Kokošinek stavi nujni predlog, da se slovesno protestira, ker se predrznejo štajerski Nadnemci v našem imeni slaviti Bismarcka. Mi smo zvesti Avstrijci, mi smo zavedni in ponosni slovenski Štajerci. Vsak Avstrijec, bodi nemškega rodu, omadežuje svoje avstrijsko poštenje in ime, če slavi največjega nje vruga krinka, trozveze za katero se Nemci skrivajo je hinavstvo in farizejstvo! Predlog se je navdušeno sprejel.

— (Goriški deželni zbor) se bode sklical, kakor poroča „Eco del Litorale“ mej velikonočnimi parlamentarnimi počitnicami, na izredno zasedanje, da reši deželni budget.

— (Nadvojvodinja Stefaniya in Hrvati.) Cesarčinja - vdova nadvojvodinja Stefaniya je prišla letos v Opatijo malo prej, nego so se začele občinske volitve. Lahko so se bali, da propadejo in ker niso skromni, približali so se nadvojvodinji Stefaniji in jo prosili, naj upliva ona na to, da Hrvati ne dobio občinske uprave v roke, z drugimi besedami: zahtevali so, naj nadvojvodinja agita za Lahu in zoper Hrvate. Na to svojo predrznost pa so dobili, kakor javlja „Naša Sloga“ odgovor, kakešnega se niso nadejali. Nadvojvodinja je namreč rekla: „Ničesar nočem storiti proti Hrvatom, naj le vladajo, jaz se vsikdar spominjam z radostjo, da so leta 1848. Hrvatje rešili mojega premilostnega tasta ter da imajo sploh velikih zaslug za prestol“. — Škoda, da teh besed ni slišal namestnik Rinaldini.

— (Popravek.) V nekaterih odtisih sobotne številke je ostala v gledališkem listu na 5. strani neljuba pomota, ki se je popravila mej tiskom. Čitati se mora namreč — kar se razume samo ob sebi — kapelnik g. prof. Fran Gerbič.

\* (Drugod in pri nas.) Belgijski uradni list je doslej izhajal samo v francoskem jeziku. Pred šestimi leti so Vlami zahtevali, naj bi izhajal v obeh deželnih jezikih in so to svojo tirjatev končno dosegli. Od novega leta sem izhaja uradni list v francoskem in v vlaškim jeziku. V slovenski kronovini kranjski izhaja uradni list še vedno samo v nemškem jeziku.

\* (Odlikovanje) Mej vsemi kiselicami je Mattonijev Giesshübler oni, ki se vsled svojih priznanih izvrstnih svojstev ne samo največ izvažajo, nego je tudi vpeljana skoro na vseh evropskih dvorih. Nedavno je bil tvrdki Henrika Mattonija v Giesshübl-Slatini podeljen naslov kraljevskega bavarskega dvornega zalagatelja.

\* (Vzglyedno policijo) ima Novi York. Pred kratkim se je vsled nekih škandalov začela preiskava proti raznim policijskim uradnikom in izkazalo se je, da so mej njimi največji sleparji velikega mesta. Zoper 25 najvišjih policijskih uradnikov se je dognalo, da so se dali podkupovati in se kar obrtnijsko bavili z izsiljevanjem.

## Brzjavke.

Dunaj 26. marca. V današnji seji je poslanska zbornica vzprejela poglavje o dobitkovini.

Dunaj 26. marca. Nemško-nacionalni dijaki pozivljajo dr. Luegerja s posebnim pismom, naj deluje na to, da bodo vsi protisemitski poslanci glasovali zoper postavko o celjski gimnaziji. Znano je, da je princ Liechtenstein že pred Božičem naznanil slovenskim poslancem, da bodo protisemiti glasovali z nacionalci.

Budimpešta 26. marca. Včeraj se je zbralo 150.000 ljudi na pokopališču, da slave obletnico Kossuthove smrti. Priredila se je Kossuthovemu sinu velika ovacija, sicer pa se red ni kalil.

Berolin 26. marca. Cesar in prestolonaslednik sta odpotovala k Bismarcku. Cesar mu pokloni zlato sabljo.

Bruselj 26. marca. Vsa gentska delavska društva, ki štejejo 30.000 članov, so sklenila, da je 1. aprila začeti splošni štrajk.

Madrid 26. marca. Canovas je sestavil novo ministerstvo.

London 26. marca. Listi javljajo, da je japonski vojak Kojama Rokunosuki v Simonosakiju ustrelil na kitajskega poslanika Li-hung-čanga in sicer iz patriotskega fanatizma, ter ga na lici lahko ranil. Poslaniku so cesar, vlada in parlament izrekli obžalovanje, da se je napad primeril.

## Meteorologično poročilo.

| Dan       | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Vetrovi  | Nebo  | Mo-krina v mm. |
|-----------|----------------|------------------------|-------------|----------|-------|----------------|
| 23. marca | 7. zjutraj     | 732.3                  | -2.6° C     | sl. vzh. | megla | 0.00           |
|           | 2. popol.      | 733.1                  | 10.0° C     | sl. vzh. | jasno |                |
|           | 9. zvečer      | 735.2                  | 3.0° C      | sl. vzh. | jasno |                |
| 24. marca | 7. zjutraj     | 735.8                  | -1.0° C     | sl. vzh. | obl.  | 0.00           |
|           | 2. popol.      | 733.7                  | 10.0° C     | sl. jzh. | obl.  |                |
|           | 9. zvečer      | 732.1                  | 6.0° C      | sl. jzh. | obl.  |                |

Srednja temperatura 3.5° in 5.0°, za 1.8° nad in 0.2° pod normalom.

**Kdor se hoče ženiti** naj se obrne se hoče **ženiti** zaupno na **Mariage Company** v Budimpešti. Natančne informacije in popis vseh ženitnih ponudb kakor od gospodov tako od dam se pošiljajo diskretno kuvertirane, ako se nam vpošlje 30 kr. v pošti- (288-4) njih znamkah. **Imenitne zveze!**

Št. 2991.

## Razpis.

(325-1)

Po sklepu deželnega zbora nastaviti sta na novo na Kranjskem

## dva živinozdravnika

jeden v **Metliki**, drugi v **Mokronogu**. Z vsako teh služb združena je nagrada 300 gld. na leto.

Prosilci za ti službi pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti, znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški usposobljenosti **do dne 15. aprila 1895. l.**

podpisanemu deželnemu odboru.

**Od deželnega odbora kranjskega**

v Ljubljani, dne 15. marca 1895.

Št. 33.

## Razpis.

(324)

V deželni prisilni delavnici v Ljubljani je oddati služba

## stražnega nadzornika

z značajem deželnega uradnika najnižjega plačilnega razreda.

Prosilci za to službo morajo dokazati, da so izvršili 4 razrede kake srednje šole in da so večji slovenskega, nemškega in laškega jezika, in naj svoje prošnje pošljejo

**do dne 20. aprila 1895**

podpisanemu deželnemu odboru.

Prednost imajo oni prosilci, ki so že služili v kakem enakem zavodu.

**Od deželnega odbora kranjskega**

v Ljubljani, dne 22. marca 1895.

## VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

**„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

GLAVNO SKLADIŠTE  
**MATTONIJEVE**  
**GISSHÜBLER**  
najčistije lužne  
**KISELINE**  
najboljša namizna in osveže-  
(15-1) valna pijača, V.  
preskušena pri kašlju, boleznih na  
vratu, želodcu in mehurju.  
Henrik Mattoni, Giesshübl Slatina.

## Nova hiša

pri Sv. Križu poleg Litije, s prostornim vrtom, hlevom, kletjo, ledenico, prodajalnicjo, petimi sobami, kuhinjo, shrambo in magacinom, pripravna za trgovino in gostilno, se proda ali pa v najem dá. Natančneje pri Ivanu Novak-u, trgovcu in poštarju, Dole pri Litiji. (326-1)

## Služba

## občinskega tajnika

pri Vrhnjski občini z letno plačo 550 gld. Prošnje je vložiti **do 15. aprila t. l.** pri županstvu na Vrhniki. (328-1)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

## Sirup iz planinskih želišč

tudi

## prsni, pljučni in kašljev sok

imenovan, prirejen iz planinskih želišč in lahke raztopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri (1230-22)

**Ubaldu pl. Trnkóczy-ju** lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

## Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi omejeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub. 45 min. naprej.

**Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)**

Ob 12. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovica, Plzeň, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francove varo, Prago, Lipaljo, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnegrad, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bragnic, Gurth, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovica, Plzeň, Marijine varo, Eger, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipaljo, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

**Prihod v Ljubljano (juž. kol.)**

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovica, Solnegrada, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Ansees, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celoveca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovica, Solnegrada, Linca, Steyra, Parisa, Genova, Gurth, Bragnic, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celoveca, Linca, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthala, Beljaka, Celoveca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 25 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 9. uri 21 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celoveca, Pontabla, Trbiša.

**Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)**

Ob 7. uri 33 min. zjutraj v Kamnik. Ob 9. uri 5 min. dopoldne " " " " " "

**Prihod v Ljubljano (drž. kol.)**

Ob 5. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " " " " "

Ob 6. uri 20 min. večer " " " " " "

## Hôtel „Pri slonu“.

Danes v torek dné 26. in jutri v sredo dné 27. marca

## gostovanje

priljubljenega Dunajskega komičnega pevc

## Josipa Steidler-ja

## Turl in Toni Darée

iz Danzerjevega Orpheuma

z novo družbo. (830)

Jako komičen vzpored.

Začetek ob 8. uri. Vstopnina 40 kr.

## Poštna in brzjavna odpraviteljica

z izvrstnimi spričevali, z državnim izpitom in dobro prakso, slovenskega, nemškega in italijanskega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožna, francoskega pa v besedi, išče službe pri kuki večji pošti na deželi. — Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (323-1)

## Zdravnik

## dr. Heribert Borštner

Gledališke ulice, hišna šte. 3, II. nadstropje

naznanja, da ordinuje

**od sedaj naprej**

od 10. do 11. ure dopoldne in

(317-2) „ 2. „ 3. „ popoldne.

## Zarad opustitve predmeta

prodaja se

## kuhinjsko

## posodje itd.

po

tovarniških cenah

pri

(321-2)

## Albinu Achtschin-u

Gledališke ulice št. 8.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.